

de Jachtopzichter

Vakblad voor natuurtoezicht in Nederland

Uitgave van de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Natuurtoezicht - Maart 2014

Secretariaat/Ledenadministratie
Mw. C. van Velzen
Postbus 693, 4200 AR Gorinchem
0183 - 822 909
secretariaat@natuurtoezicht.nl

Secretaris
Dhr. P. Rust
Kerkstraat 4, 8162 RS Epe
Bereikbaar via het Secretariaat
secretaris@natuurtoezicht.nl

Penningmeester a.i.
Mw. M. van der Sluijs
Binnenhof 2, 8307 DG Ens
0527 - 239554
penningmeester@natuurtoezicht.nl

Bankrekeningen
NL40 RABO 0115 723 439 t.b.v. algemene betalingen KNVvN
NL22 RABO 0115 722 599 t.b.v. contributies/donaties
KNVvN

Website www.natuurtoezicht.nl
E-mail info@natuurtoezicht.nl
K.v.K. 40477951

Lidmaatschap en Donaties:

Het lidmaatschap van de KNVvN staat open voor beëdigde Buitengewone Opsporingsambtenaren (BOA's) die belast zijn met het toezicht in bos en veld. Contributie € 65,- per jaar voor gewone leden. Niet-beëdigde toezichthouders kunnen de status van buitengewoon lid aanvragen. Na acceptatie bedraagt hun contributie € 45,- per jaar; inclusief een abonnement op het vakblad 'de Jachtopzichter'. Opzegging van het lidmaatschap kan slechts geschieden tegen het einde van het verenigingsjaar (=kalenderjaar), mits schriftelijk en met in achtneming van een opzegtermijn van 4 (vier) weken. Ieder die niet in aanmerking komt voor het lidmaatschap maar die toch de belangen van het natuurtoezicht in Nederland wil ondersteunen, kan zich opgeven als donateur. De minimum donatie bedraagt € 25,- per jaar.

Schenken en Legaten:

Ook kunt u de vereniging en haar doelstellingen steunen door middel van schenkingen of legaten. Hierover zullen wij u graag nader informeren.

Advertenties:

Bedrijven of instellingen die in ons geïnteresseerd zijn als doelgroep of die de vereniging wensen te steunen door plaatsing van een advertentie in ons blad, kunnen inlichtingen hierover verkrijgen bij de eindredacteur.

JAARGANG 25, NO. 3 - MAART 2014

In dit nummer:

■ **2 VOORJAARGEVOELEN**

Donker is het nog. Zo donker dat het karrenspoor welke ik volg slechts enkele meters voor me uit verlicht wordt door het zachte maanlicht.

■ **4 JACHTVELDEN: WEL OF NIET BEJAAGBAAR?**

Over de bejaagbaarheid van jachtvelden en over velden waarin alleen beheer en/of schadebestrijding plaats vindt, zijn al vele discussies en ook zelfs rechtszaken gevoerd.

■ **8 TOENAME GROTE ZILVERREIGERS**

Zagen we voorheen wel eens een Grote zilverreiger, tegenwoordig zien we ze echt met groepen tot wel dertig stuks foerageren langs de waterkant of in weilanden!

■ **14 WILDWAARSCHUWINGSSYSTEMEN**

De cijfers liegen er niet om, de schade voortvloeiend uit aanrijdingen met wild is aanzienlijk. De gemiddelde schade van een wildaanrijding wordt geraamd op zo'n € 2.000,00.

■ **18 FEITENBOEKJE POLITIE 2014**

Het zag er even naar uit dat met de komst van de Bestuurlijke Strafbeschikking (BSB) alle milieufeiten uit het feitenboekje zouden verdwijnen en de politie alleen nog door middel van een proces-verbaal kon optreden tegen relatief eenvoudige milieudelicten.

■ **21 KIEVITSEIEREN RAPEN AAN MAXIMUM**

Het plafond in het aantal kievitseieren dat geraapt mag worden, wordt door het Provinciebestuur gebaseerd op cijfers van Sovon Vogelonderzoek Nederland.

FOTO COVER: F.J. MAYENBURG

REDACTIECOMMISSIE:

Eindredacteur: A.J.N. van Dijk

VELDWAARNEMINGEN

W. Jansen, Tel: 06 - 53 72 52 09
E-mail: w.jansen672@live.nl

PRAKTIJKVRAGEN EN PR

C.J. van Geel, Tel: 06 - 53 67 72 05
E-mail: c.j.wildschut@hetnet.nl

REGIOPOLITIE EN BOA's/ ACTUALITEIT GROENE WETGEVING

J. Assink, Tel: 06 - 10 04 17 64
E-mail: joop.assink@twente.politie.nl
H. Hoekerswever, Tel: 06 - 52 30 36 28
E-mail: herbert.hoekerswever@twente.politie.nl

AFDELINGSSECRETARISSEN, LEDEN EN LEZERS

J. Wansinck, Tel: 0172 - 408 620
E-mail: wansinck48@live.nl

REDACTIE-ADRES

Logtenbergweg 17, 8171 PA Vaassen
Tel. 0578 - 57 01 51; Mob. 06 - 20 88 03 95
E-mail: redactie@natuurtoezicht.nl

VORMGEVING EN DRUK:

DIGIDRUK VANDENHUL Tel: 088 - 646 00 46
E-mail: info@digidruk.com
Website: www.digidruk.com

KOPIJ INZENDEN VOOR 15 MEI 2014

Spijkers met koppen en herinneringen!

Ja, een cryptische kop dit keer. Onlangs kregen we bericht dat ons Erelid en redactielid Gerrit Dengerink op 82 jarige leeftijd was overleden. Gerrit was erg betrokken bij de KNVvN. Jarenlang heeft Gerrit de redactiecommissie ondersteund met zijn kennis en gedrevenheid. Wij wensen zijn vrouw Henny, kinderen en kleinkinderen veel kracht toe om met dit verlies om te kunnen gaan en het een plaats te kunnen geven met mooie herinneringen. Een markante jachtopzichter is ons ontvallen.

Op de rouwkaart staat de tekst;

*En toch, telkens weer, zullen wij je tegenkomen.
Zeg dus nooit: het is voorbij.
Slechts je lichaam is ons ontnomen,
Niet wie je was en ook niet wat je zei.*

Ik ben van mening dat deze tekst precies zegt hoe wij het ook gaan beleven. Gerrit is niet meer onder ons, maar velen van ons zullen hem in woord en gedachte nog vaak tegen komen.

Met het bovenstaande blijkt maar weer hoe betrekkelijk alles is. Na mijn voorwoord in de kerst editie van 'de Jachtopzichter', waarin ik mijn grote zorg heb geuit over de vereniging, is er veel gebeurd.

Naar aanleiding van mijn zorg heb ik contact gehad met Rob Thijsse, organisatiedeskundige binnen de Atrium groep. Hiermee hebben wij via Beboa een samenwerking, en ik heb daar een eerste gesprek mee gehad om eens te kijken hoe wij deze zorg zouden kunnen ombuigen naar een positiever beeld over de vereniging.

Na dit gesprek heb ik het DB ingelicht en mijn eerste ervaringen gedeeld. Wij hebben toen besloten op basis van zijn gespreksverslag en analyse om Rob Thijsse uit te nodigen voor de HB vergadering van 17 februari jl. In een voorgesprek voor de HB vergadering hebben wij met elkaar de vereniging geanalyseerd en gekeken hoe het anders kan. En als we dan een keuze maken, hoe dan verder en hoe er dan voor zorgen dat we weer een vereniging krijgen, die groei gaat maken wat betreft het aantal leden en met een krachtige uitstraling naar buiten.

Rob Thijsse heeft de HB vergadering geanalyseerd en ons heel duidelijk verteld waar de pijn zit. We waren bezig met interne procedures en regels en aan het inhoudelijk besturen van onze vereniging kwamen we niet meer toe.

Ik ben blij dat het hoofdbestuur unaniem heeft gekozen voor verandering van de vereniging. Dit zal inhouden dat er een landelijk bestuur gevormd zal gaan worden, die de vereniging zal gaan leiden. De afdelingen blijven bestaan en blijven gewoon doen wat ze altijd al deden. De HB vergaderingen in Maarsbergen zullen als zodanig verdwijnen.

Wij zijn nu aan het kijken hoe één en ander vorm moet gaan krijgen, en we zullen op de volgende HB vergadering enkele voorstellen presenteren hoe wij met de vereniging denken verder te willen.

Ook is op de HB vergadering de beleidnotitie vastgesteld. Deze is samengesteld uit alle eerder aan het papier toevertrouwde versies en verwerkt in hetgeen op de HB vergadering is aangenomen.

De missie van de vereniging: de groene Boa, dé beschermer van het buitengebied.

De doelstelling van de vereniging voor 2014: nieuwe leden en donateurs werven.

Verder gaat de vereniging zich in 2014 sterk maken voor:

- de komst van een groen uniform,
- eigen permanente her- en bijscholing domein 2 groen, en
- een betere samenwerking met alle partijen in de handhavingketen op nationaal nivo, het maken van afspraken over bewapening, C2000 en afstemming met de politie.

Ik ben van mening dat de keus die nu is gemaakt een positief keerpunt zal zijn voor de KNVvN en dat de zon weer gaat gloren aan de horizon.

Verder wil ik er op wijzen dat de AV dit jaar wederom wordt gehouden op de Nederlandse Jacht Manifestatie in Apeldoorn en wel op zaterdag 21 juni 2014. Ik vraag u nu al deze datum te reserveren.

Rest mij nog u een heel mooi voorjaar te wensen en te genieten van al het mooie wat de natuur ons biedt!

Met vriendelijke groet,

Ronald Vorenhout
Wvd. voorzitter KNVvN

Voorjaarsgevoelens

De omgeving is verstild, verstomd lijkt het wel. En de stilte is opvallend in het gehoor. Het enige geluid dat ik waarneem is het zacht knerpen van mijn schoenen in het wat rulle zand en het metaal van de hondenketting die zo nu en dan tegen de halsband van mijn hond tikt. Natuurlijk is hij mee en zijn neus lijkt onverzadigbaar alle geuren op te nemen.

Donker is het nog. Zo donker dat het karrenspoor welke ik volg slechts enkele meters voor me uit verlicht wordt door het zachte maanlicht. Mijn schoenen botsen dan ook geregeld tegen de zijanten van het uitgesleten pad.

Al lopend mijmer ik over tijden die voorbij gaan, in het nu vraag ik me af hoe lang het pad waar ik nu op loop er al zou liggen. Welke dieren zouden het de afgelopen uren belopen hebben? Het is nog te vroeg om sporen te lezen, maar aan mijn hond te merken zijn het er aardig wat, denk ik. Het is dan wel een politiehond, maar het is en blijft een dier dat reageert op zijn omgeving.

Zo nu en dan kijk ik achter me, niet dat dit in het huidige uur zin heeft, maar uit gewoonte. Kijken waar ik gelopen heb, bepaalde punten markeren in mijn hoofd zodat ik zeker ben over de afgelegde route. Ik ga nooit terug naar waar ik vandaan kom, maar soms is het goed punten te markeren. In dit geval op een splitsing een omgewaaide berk die met zijn vaal witte stam en neerhangende twijgen de richting wijst. De berk links houdend loop ik kalm rechtdoor.

Plots geruk aan de riem en uit gewoonte trek ik de hond naar me toe. Gekraak rechts van mij en geritsel van dode beukenbladeren. Het geluid trekt weg, maar duidelijk hoorbaar is de gehaaste tred van een vluchtend dier. Ik gok een ree omdat het zo licht klonk.

In de verte begint een Merel zijn lied. Stilstaand luister ik er naar. Eerst wat aarzelend, maar al vlug heeft hij de slaap naast zich neergelegd en klinkt zijn lied al behoorlijk zeker. Als allereerste vogel kondigt hij mooi de tijd aan. De dageraad, de nieuwe dag, zal zich nu snel onvouwen. Achterom kijkend zie ik tussen de boomstammen door de lucht goudachtig kleuren. En met een extra scheut energie vervolg ik mijn pad.

Al snel zit het bos vol geluiden. De Merel wordt snel opgevolgd door de Lijsters en in de vroege schemer klinkt speels de roffel van de Bonte specht. De zwaardere roffel van de Zwarte specht galmt plots tussen de stammen door, alsof hetgeen de Bonte zei maar zwak was uitgedrukt.

Wat is dat wittige daar in de verte? Een spiegel van een hert? Ik richt er mijn kijker op, maar het is die stronk weer. Dat is nu al de tweede keer dat ik dat ding aanzie voor een spiegel.

Ik ben op pad naar het Ravenbos, ergens op de Veluwe. En dit bos bestaat alleen in mijn hoofd omdat ik het stuk bos zelf zo genoemd heb. Op eerdere zwerfdagen viel het me op dat er elke keer daar in de buurt Raven door elkaar heen krasten en ook vloog er regelmatig een Buizerd op van de grond. Dat betekent maar één ding; hier is wat te halen voor ze. En dat is ook zo.

De eerste keer dat ik dit karrenspoor volgde stond er een half verwaaide hoogzit naast het pad. Even dacht ik in een gesloten gebied te lopen, maar dat bleek gelukkig niet het geval. Een stukje verder, uiteraard in het verlengde van de hoogzit, een modderig stuk en enkele botten. En bovendien verse ingewanden, wat direct de aanwezigheid van de opvliegende Buizerd verklaarde. Een plek waar afval van de jacht wordt neergelegd.

Ik heb daar eens een tijdje gekeken en geluisterd naar de Raven, en al spiedend met mijn kijker lijkt het er op dat ik zelfs hun nest gevonden heb. Maar voor nu laat ik dit naast me liggen en vervolg ik simpelweg het pad wat voor me ligt. Zonder daadwerkelijk doel, wel met een bepaalde richting in mijn hoofd, maar voor nu volstaat het opnemen van de omgeving meer dan voldoende.

Prachtig is het om te zien hoe de zon het steeds weer wint van de duisternis, wat nu nog rest zijn wat flarden grondmist. Kool-, Staart- en Pimpelmezen tetteren nu met de Merel en Lijster mee. Het klinkt waarachtig al lenteachtig!

En steeds meer lenteverschijnselen laten zich zien. Vlieren krijgen al uitlopende knoppen, de naaldbomen ruiken meer naar hars en grassen komen op tussen de lange en bruin verdroogde halmen van vorig jaar. Het is niet ondenkbaar dat ook allerlei insecten binnenkort de winter achter zich laten. Zo tijdens een zwerftocht is die groeiende kracht, de energie van seizoenen, groei en ontwikkeling haast intimiderend.

Ik heb heel sterk het gevoel dat onze vereniging binnenkort eveneens de winter achter zich zal laten. Velen van u hebben het misschien niet eens gemerkt, maar over de organisatie van de vereniging lag een dikke deken sneeuw. Maar met nieuwe energie, groei en ontwikkeling zal die laag weer snel smelten. Ik maak het vanwege het neerleggen van mijn functie waarschijnlijk niet mee, maar die lente komt er. Neem dat maar van mij aan! Onze waarnemend voorzitter vertelt u er meer over.

Onlangs ben ik zelf gestart met de module C van de permanente her- en bijscholing. Dit keer in een heel andere setting en locatie, en met geheel andere medecursisten. Vanwege mijn verhuizing volg ik de cursus bij de nVWA te Wageningen en dus niet met mijn collega's van het Amsterdamse Bos in Spaarnwoude. Leuk was het om mensen te leren kennen uit de omliggende gebieden van Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten en Nationaal Park De Hoge Veluwe. Zo leerde het mij weer dat er op vele manieren gewerkt wordt. Dat kan ook niet anders omdat de verschillende groengebieden, voorkomende flora en fauna en de verschillende manieren van recreëren nu eenmaal andere doelstellingen en uitwerkingen met zich meebrengen. Maar het leerde me ook dat de leerstof vanuit de cursus logischerwijs gekoppeld wordt aan deze manieren van werken. Hierdoor zijn wel vele interpretaties en discussies mogelijk. Ook knap lastig voor de docenten om maatwerk te leveren... Het is daarom goed dat de vereniging alert blijft op de ontwikkeling, voortgang en straks de evaluaties van de cursussen. En dat ze alle mogelijkheden blijft onderzoeken om de cursus beter toe te spitsen, of aan te passen.

Enige weken geleden had het Dagelijkse Bestuur weer de jaarlijkse samenkomst met de Redactiecommissie van 'de Jachtopzichter'. Fijne momenten zijn dit. Redacteur, leesgroep en bestuur bij elkaar om te bezien hoe zaken gaan rondom 'de Jachtopzichter', website en communicatie. Knap is het dat er iedere keer weer een mooi en secuur verzorgd exemplaar uit de verpakking komt. De website draait goed en wordt telkens efficiënt aangevuld met nieuwsberichten.

We zijn goed bezig, dat geldt voor iedereen!

Pieter Rust
Alg. secretaris

Jachtvelden: Wel of niet bejaagbaar?

1 april is niet alleen de dag voor diegenen met 'humor', het is in de jagerswereld ook een belangrijke dag. Jachtaktes moeten worden verlengd, verzekeringen vervallen op die datum en ook vele jachtcontracten bevatten deze datum als verleng- of beëindigingsmoment. En dus zullen velen weer op pad gaan om 'het veld veilig te stellen'.

Over de bejaagbaarheid van jachtvelden en over velden waarin alleen beheer en/of schadebestrijding plaats vindt, zijn al vele discussies en ook zelfs rechtszaken gevoerd. Zijn wegen en paden nu wel of geen 'veld' in de zin van de wet? Is een beek of waterloop nu wel of geen scheiding in het jachtveld? Hoe zit het met een spoorbaan of een zandweg die dwars door het veld loopt? Om de zoveel tijd steken hierover weer de meest vreemde geruchten en afwijkende zienswijzen de kop op, de nodige onrust in de wereld van de jacht, het beheer en de schadebestrijding tot gevolg. Dit terwijl u toch zou moeten vaststellen dat de wetgeving hierover niet al te moeilijk is. Het vervelende gevolg van deze onjuiste of zelfs foute toepassing van de wettelijke regels is het feit dat jagers en grondgebruikers er ongewild problemen mee kunnen krijgen. Hierbij kunt u denken aan het intrekken of weigeren van de jachtakte of het onbejaagbaar verklaren van een jachtveld.

Wat u bij handhaving, controle en of voorlichting nooit moet doen is in regelgeving meer willen lezen dan er staat. Niet doen en gewoon de regelgeving toepassen en uitleggen zoals die er staat. Dit is ook het geval in de Flora en Faunawet als het gaat over de status van bijvoorbeeld verharde of onverharde wegen, paden, de oppervlakte berekening van jachtvelden en de scheidingen erin. Daarom alle zaken nog eens op een rij.

DEFINITIE

In artikel 1 lid 2 van de Flora en Faunawet wordt de definitie gegeven van het begrip 'veld'. Deze definitie is bepalend voor alle artikelen in de wet waarin het element 'veld' is opgenomen. Naast een opsomming van een aantal landschapselementen zegt de definitie dat onder het begrip 'veld' ook moet worden verstaan alle wegen en paden, voor zover deze geacht kunnen worden deel uit te maken van een voor de uitoefening van de jacht bestemd of geschikt terrein.

Uit deze definitie blijkt dus dat het uitgangspunt van de wetgever is geweest dat in beginsel alle wegen en paden, gelegen in het jachtveld, deel uitmaken van dat veld, voor zover dat veld bestemd of geschikt is voor de uitoefening van de jacht. Dit lijkt mij een duidelijk en helder uitgangsprincipe dat geen discussie behoeft.

Vervolgens lezen we in artikel 49 van de Flora en Faunawet dat er bij Algemene Maatregel van Bestuur regels worden gesteld met betrekking tot eisen waaraan jachtvelden, waarop het genot van de jacht mag worden uitgeoefend, moeten voldoen.

JACHTBESLUIT

Deze nader gestelde eisen vinden we in het Jachtbesluit. Slechts twee artikelen, de artikelen 10 en 11 van het Jachtbesluit, zijn voor ons van belang daar waar het gaat over de bejaagbaarheid, afmetingen, de oppervlakte berekening ervan en scheidingen in een jachtveld.

ARTIKEL 10

Artikel 10 lid 1 onder a van het Jachtbesluit regelt dat het genot van de jacht met een geweer mag worden uitgeoefend in een jachtveld dat een aaneengesloten oppervlakte heeft van tenminste 40 hectare per jachthouder waarop deze als zodanig bevoegd is te jagen. Het moet dus een aaneengesloten en niet gescheiden oppervlakte zijn. De aanwezigheid van wegen en paden in het jachtveld is niet van belang en komt ook niet in conflict met het woord 'aaneengesloten'. Immers, in de definitie van het begrip 'veld' (art. 1 lid 2 FFW) hebben we gezien dat in beginsel alle wegen en paden worden geacht deel uit te maken van een veld voor zover dat veld bestemd of geschikt is voor de uitoefening van de jacht. Ondanks de aanwezigheid van wegen en paden blijft het dus een aaneengesloten oppervlakte. In lid 2 van dit artikel wordt wel bepaald dat de afmetingen van het jachtveld zodanig moet zijn dat daarin een cirkel met een straal van ten minste 150 meter kan worden beschreven.

ARTIKEL 11

Artikel 11 lid 1 onder a, b, c, d en e van het Jachtbesluit geeft aan wat er bij de oppervlakteberekening van het jachtveld niet mag worden meegerekend. In het licht van dit artikel is lid 1 onder c van belang. Daar staat dat de oppervlakte van openbare, verharde verkeerswegen, niet zijnde grindwegen, niet mag worden meegerekend bij de berekening van de oppervlakte van het jachtveld. Lijkt mij dus ook duidelijk. Dit is dan ook het enige wat de Flora en Faunawet zegt met betrekking tot openbare verharde verkeerswegen. Deze wegen vormen dus geen scheiding in het jachtveld, u mag alleen de oppervlakte ervan niet meetellen!

Maar pas op, zoals gezegd mag u de oppervlakte van deze wegen niet mee tellen. Het is dus een aftrekpost geworden bij de totale oppervlakteberekening.

Voorbeeld: een veld is exact 40 hectare groot, inclusief de oppervlakte van een openbare verharde weg die dwars door dat veld loopt. Lid 1 onder c schrijft voor dat deze oppervlakte niet mag worden meegerekend, het is dus een aftrekpost geworden bij de berekening. Conclusie; door de aftrek van de oppervlakte van de weg blijft er geen 40 hectare aaneengesloten veld meer over, dus is het onbejaagbaar met een geweer.

Het veld is dus onbejaagbaar geworden, niet vanwege het feit dat de openbare verkeersweg geen deel uit maakt van een leefgebied van wild of beschermde diersoorten, maar omdat artikel 11 lid 1 onder c moet worden toegepast.

SCHEIDINGEN

Artikel 11 lid 2 geeft aan wanneer delen van een jachtveld moeten worden beschouwd als afzonderlijke jachtvelden. Hier gaat het er dus om wanneer 'iets' een scheiding is in een jachtveld.

Alleen in lid 2 onder c komen we het woord 'gescheiden' tegen. Van groot belang dus.

De enige scheiding in een jachtveld staat verwoord in artikel 11 lid 2 onder c van de Flora en Faunawet, namelijk:

- een autosnelweg als bedoeld in artikel 1 c van het RVV 1990
- water breder dan 10 meter waarop de jacht niet is gehuurd

In deze twee gevallen moeten de aan weerszijde van de autosnelweg dan wel van dat water gelegen gronden worden gezien als afzonderlijke jachtvelden. Alleen in deze twee specifiek genoemde situaties ontstaat er een scheiding in de oppervlakte van het veld. Alleen hier is dus sprake van een niet aaneengesloten oppervlakte.

In alle andere gevallen is er geen sprake van afzonderlijke jachtvelden, is er geen sprake van een scheiding in het jachtveld dan wel een scheiding in een aaneengesloten oppervlakte.

Ook voorbeelden van een spoorbaan of een zandweg die dwars door het veld lopen, toegepast aan de hand van bovengenoemde regels, met name artikel 11 lid 2 van het Jachtbesluit, maken het niet anders. Het artikel geeft niet aan dat een spoorbaan of zandweg maken dat het aan weerszijden gelegen jachtvelddeel als een afzonderlijk jachtveld moeten worden gezien. Alleen als voldaan is aan artikel 11 lid 2 onder a, b of c van het Jachtbesluit, dan is er sprake van afzonderlijke jachtvelddelen!

Ook is niet van belang of u het genot van de jacht op de tot het veld behorende wegen of paden hebt. Deze wegen en paden behoren per definitie al deel uit te maken van het veld. Heeft u desondanks toch op die wegen of paden het jachtrecht gehuurd, dan maakt het zonder meer al deel uit van het veld. Bij een juiste toepassing van het artikel komt u dan niet eens toe aan artikel 11 lid 2 van het Jachtbesluit.

PUBLIEK TOEGANKELIJKE PLAATSEN

Zoals u hebt kunnen lezen maken de wegen en paden in uw jachtveld deel uit van de definitie 'veld' zoals die omschreven is in de Flora en Faunawet. Hierdoor kunt u dus met uw wapen op deze wegen en paden lopen zonder hierbij in conflict te raken met de Wet Wapens en Munitie. Hier geldt voor u als jager dus niet de plicht om uw wapen opgeborgen te vervoeren op/over die voor het publiek toegankelijke plaats. Immers, u bent bevoegd en gerechtigd om daar de jacht en/of beheer en schadebestrijding uit te oefenen en de wetgever heeft bepaald dat de wegen en paden in uw veld, in beginsel, deel uit maken van dat veld. Hierdoor voorkomt de wetgever juist een discussie. Ook sluit de Wet Wapens en Munitie niet uit dat de jager met zijn geweer in het veld loopt.

Op grond van artikel 27 lid 1 van de Wet Wapens en Munitie is het verboden om o.a. een wapen van de categorie III (o.a. jachtwapens) te dragen. In lid 2 is echter bepaald dat dit verbod niet van toepassing is op personen die (sub b) op grond van artikel 26 lid 2 voor de jacht bestemde wapens voorhanden mogen hebben, voor wat betreft het terrein waar zij tot de jacht, beheer en/of schadebestrijding gerechtigd zijn.

Bij het vervoer van uw wapens van en naar het jachtveld gelden deze uitzonderingsbepalingen natuurlijk niet en moet het wapen conform artikel 1 lid 9 van de Wet Wapens en Munitie zodanig zijn verpakt dat het niet voor onmiddellijk gebruik kan worden aangewend.

In artikel 74 van de Flora en Faunawet lezen we dat bij de uitoefening van de ('grondgebruikers') bevoegdheden, met behulp van een geweer, krachtens artikel 65 tot en met 70, het veld ook moet voldoen aan de eisen van de jachtvelden voortvloeiende uit artikel 49 van de Flora en Faunawet.

- Tekst: Willem Saris

Toename Grote zilverreigers

In de Oostelijke Betuwe, en met name het gebied wat wordt begrensd door de autosnelweg A50, de Waal en de Rijn, is er de laatste maanden een forse toename te zien van het aantal Grote zilverreigers (Ardea alba). Deze grote, statige en spierwitte reiger van 85-100 cm is nog wat groter dan de Blauwe reiger en een zeer opvallende verschijning. Hij is niet te verwarren met de Kleine zilverreiger en de Koereiger, beiden ook witte reigersoorten.

Zagen we voorheen wel eens een Grote zilverreiger, tegenwoordig zien we ze echt met groepen tot wel dertig stuks foerageren langs de waterkant of in weilanden! Het foerageren gebeurt overigens soms gewoon naast een Blauwe reiger. De laatste maanden lijkt het er zelfs op dat er meer Grote zilverreigers zijn dan Blauwe reigers. Dat we minder Blauwe reigers waarnemen wordt toegeschreven aan de twee strenge winters die we voor dit winterseizoen hebben gehad. De sterftecijfers van de Blauwe reiger hebben tijdens die winterse perioden een duidelijk stijgende lijn laten zien.

In deze rubriek 'Veldwaarnemingen' stellen we ons dan ook de vraag: 'Vanwaar deze opmerkelijke toename van de Grote zilverreiger, is het een gevolg van de zachte winter van dit seizoen, of hebben de Grote zilverreigers onze natte omgeving definitief ontdekt?'

Wanneer we afgaan op onderzoeken van SOVON blijkt dat de Grote zilverreiger eigenlijk pas een paar jaar in Nederland bezig is met een opmars. Van oorsprong komt de Grote zilverreiger uit de landen rond de Middellandse zee.

Het eerste broedpaar in ons land werd in 1978 in de Oostvaardersplassen waargenomen, waarna ze zich langzaam over ons land hebben verspreid en zich nu mogelijk ook meer in het oostelijk deel van de Betuwe gaan laten zien. Opvallend is dat de vogel nu ook steeds meer buiten het broedseizoen in ons land aanwezig is.

Broeden doet de vogel meestal in hoge bomen en bij voorkeur in kolonies. Het broedseizoen is van april tot ongeveer juni. Gemiddeld leggen de Grote zilverreigers 3 à 4 eieren en ze produceren maar één legsel per jaar.

Het voedsel van de Grote zilverreiger bestaat voornamelijk uit vis en kleine zoogdieren. Ook vogels (met name jonge eenden) staan op het menu. De jachttechniek bestaat uit het spiesen van de slachtoffers nadat de vogel langdurig doodstil heeft gestaan en dus eigenlijk niet meer opvalt.

De toename van het aantal vogels (in de winter ongeveer 2.500 stuks) wordt toegeschreven aan de betere

bescherming van de natuurgebieden waar de vogels graag verblijven en mildere winters in West-Europa. Overigens kan de Grote zilverreiger veel beter tegen koude dan de Blauwe reiger, maar trekt, wanneer strenge vorst intreedt, richting het zuidwesten van ons land waar het water langer open blijft.

We kunnen dus eigenlijk vaststellen dat meerdere oorzaken te noemen zijn waardoor de stand van de Grote zilverreiger over het algemeen in ons land toeneemt. Voor het oostelijk deel van de Betuwe, het eerder in dit stuk beschreven gebied, denk ik dat de belangrijkste reden de bescherming van de habitat is (o.a. Natura 2000 gebieden) en de deze winter alsmaar groen blijvende weilanden met daarin volop voedsel voor deze statige witte reiger. Nu maar eens kijken of er in de uiterwaarden van de Waal en de Rijn dit jaar mogelijk ook broedkolonies ontstaan.

■ Tekst: Willy Jansen
Foto: F.J. Mayenburg

G.J.J. (Gerrit) Dengerink

1932 - 2014

Op woensdag 19 februari 2014 is op 82 jarige leeftijd ons erelid Gerrit Dengerink overleden.

Afgelopen najaar heeft de redactie afscheid genomen van Gerrit als redactielid. Helaas kon Gerrit zijn allerlaatste redactievergadering niet bijwonen vanwege de operatie die achteraf het slechte nieuws over zijn gezondheid openbaarde. Oud eindredacteur Jaap Beekhuis heeft in dit blad (september 2013) ter gelegenheid van Gerrit's aftreden een prachtig artikel geschreven waarin naast Gerrit's levensloop ook zijn enorme verdiensten voor de vereniging mooi zijn beschreven.

Recent viel mij de eer te beurt om eindredacteur van 'de Jachtopzichter' te worden. Ondanks zijn leeftijd kwam Gerrit trouw naar de redactiebijeenkomsten. Al brainstormend over

onderwerpen en artikelen kwam Gerrit altijd wel met een mooi verhaal over wat hij had meegemaakt. Controles, jacht, stropers vangen, als Gerrit begon te vertellen hing je aan zijn lippen.

Zelfs op zijn sterfbed kon Gerrit nog mooie herinneringen ophalen. Geestelijk was er ook niets mis, het lichaam haakte af. Juist het besef dat hij er binnenkort niet meer zou zijn, maakte gesprekken emotioneel. Gerrit was een echt familiemens, de kleinkinderen waren alles voor hem. Zijn grootste wens was zijn kleinzoon, welke met zijn vriendin een wereldreis aan het maken was, nog een keer zien. Het weekend voor zijn overlijden werd die wens ingewilligd, om vervolgens definitief afscheid te nemen.

Zijn verhalen zijn nu herinneringen geworden. 'Slechts je lichaam werd ons ontnomen, niet wie je was en ook niet wat je zei', zo was op de rouwkaart te lezen. Op 26 februari is Gerrit in Nijmegen gecremeerd. Tijdens de herdenkingsdienst sprak o.a. de oud Groepscommandant van de Rijkspolitie te Groesbeek, welke een aantal anekdotes aanhaalde over dingen die hij met Gerrit had beleefd. Maar bovenal, en dat wordt door een ieder onderstreept, roemde de man de enorme veldkennis die Gerrit bezat.

De redactie, het bestuur en de leden van de KNVvN zijn dankbaar voor alles wat Gerrit voor de vereniging heeft betekend. Wij wensen zijn vrouw Henny, de kinderen en kleinkinderen veel sterkte toe.

■ Arjan van Dijk, eindredacteur

J.G. (Co) van Mourik

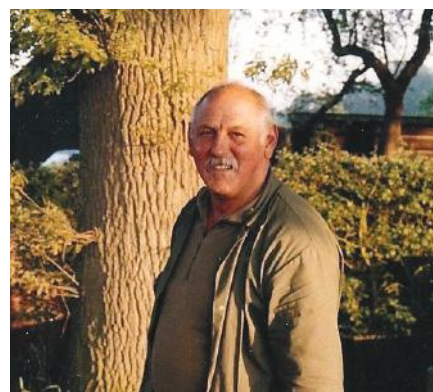
1941 - 2014

Op 17 februari jongsleden is op, voor iedereen die hem kende, te jonge leeftijd Co van Mourik overleden.

Co is 30 jaar jachtopziener geweest op Landgoed Sandenburg. In die jaren is de jacht door zijn toedoen en nimmer aflatende inzet gestegen tot grote hoogte en heeft hij ook de gedeeltelijke teloorgang meegemaakt. Met dat laatste had hij, zoals zo velen, af en toe grote moeite, niet omdat de tableaux kleiner werden of bepaalde historisch gegroeide vormen van jacht niet meer mogelijk waren, maar omdat in zijn ogen iets goeds onnodig kapot werd gemaakt. Door zijn werk werd, samen met de eigenaar en jachthouders van het Landgoed, een evenwicht in de natuur gecreëerd waar dieren én mensen baat bij hadden en wat resulteerde in een bijzonder gevarieerde flora en fauna en een fantastische jacht. Het ging Co aan het hart dat het allemaal minder werd en daar kon hij ongezoeten zijn mening over geven.

Maar bij de pakken neerzitten kwam niet bij hem op. Binnen de mogelijkheden die hem gegeven waren hielp hij het maximaal haalbare te bereiken, iets waar heel veel mensen, jagers en niet-jagers, hem ontzettend dankbaar voor zijn.

Het laatste jaar werd gekenmerkt door de strijd tegen de ziekte. Het lichaam wilde niet meer zoals Co dat wilde, maar in zijn eigen woorden: 'Je hoeft niet te komen als ze je roepen!'. Na het laatste jachtseizoen werd de roep te sterk en is hij gegaan. De wereld is een beetje minder kleurrijk geworden, wij zullen hem bijzonder missen en velen met ons.

■ Jachtcombinatie Sandenburg

■ **AFDELING GRONINGEN/DRENTHE**

Voorzitter: R. Vorenhout
Rijksweg 248
9423 PH Hoogersmilde
06-15 66 57 48
voren039@planet.nl

Secretaris: vacant

■ **AFDELING FRIESLAND**

Voorzitter: T. Sijmonsma
Rijksweg 154
9011 VJ Jirnsum
06-46487488
titussijmonsma@hotmail.com

Secretaris: S. Nijsingh

Eerste Compagnonsweg 34
8415 AC Bontebok
06-19338657
stevennisingh@hotmail.com

■ **AFDELING OVERIJSEL**

Voorzitter: G.D. Velten
Weverstraat 2
7461 CD Rijssen
gvelten@rocvantwente.nl
06-29076243

Secretaris: A. Eertink

Vossenweg 1
7451 HJ Holten
natuurtoezicht@live.nl
06-22601279

■ **AFDELING GELDERLAND/
FLEVOLAND**

Voorzitter:
C.P.G. de Meijer
Hagemanswei 54
6843 XN Arnhem
026-325 7003
coen28@gmail.com

Secretaris: vacant

Nieuwe leden Ge/Fle:
2231, de heer T.L. van Hemmen, Weurt

Overleden Ge/Fle:
1161, G.J.J. Dengerink, Leuth

Hierbij worden de leden van de afdeling Gelderland/Flevoland uitgenodigd voor de jaarlijkse algemene leden vergadering op 7 april 2014. De vergadering begint om 20.00 uur. De leden van deze afdeling zullen persoonlijk worden uitgenodigd. Leden waarvan het e-mailadres bekend is op het secretariaat krijgen hun uitnodiging voor het eerst digitaal toegestuurd.

■ **AFDELING UTRECHT/'t GOOI**

Voorzitter:
Jhr. Mr. J.P. van Suchtelen Jr.
Rhodensteinselaan 8
3947 NC Langbroek
06-22444259
vansuchtelen@xs4all.nl

Secretaris: J. van Eijk
Sanderburgerlaan 3
3947 CS Langbroek
Jvaneijk03@hotmail.com
06-27077287

Overleden
1525, J.G. van Mourik, Langbroek

■ **AFDELING NOORD-HOLLAND**

Voorzitter: J. Engelhart
Venusstraat 43
1973 XK IJmuiden
patricia-jeroen@tele2.nl
0255-502268

■ **AFDELING ZUID-HOLLAND**

Voorzitter: J. Wansinck
Voorweg 68-b
2431 AR Noorden
wansinck48@live.nl
0172-408620 of 06-20571805

Secretaris: P.H. Korstanje
Albert Cuypplein 1
3141 GA Maassluis
Kabako@kabelfoon.nl
010-5910154 of 06-50662731

■ **AFDELING ZEELAND**

Voorzitter: A. Sol
Havenstraat 8
4531 EK Terneuzen
info@soladvocaat.nl
0115-689568 of 06-51337643

Secr/penningmeester:
P.J. Sinke
Moerdamme 24
4415 AP Oostdijk
petersinke@hotmail.com
06 - 14249835

■ **AFDELING BRABANT/LIMBURG**

Voorzitter: A.J. Schakel
Stevenweerderweg 9
6051 GP Maasbracht
ajschakel@home.nl
0475-853659

Secretaris: A.J.G.P. Cuppens
Berkenstraat 14
6031 XB Nederweert
aj.cuppens@kpnplanet.nl
06-29477369

De algemene ledenvergadering van de afdeling Brabant/Limburg zal plaats vinden op dinsdag 29 april 2014 te Heeze, aanvang om 19.30 uur. De leden krijgen ieder een persoonlijke uitnodiging.

Secretariaat KNVvN:

Postbus 693, 4200 AR Gorinchem

Bezoekadres: Stephensonweg 14, 4207 HB Gorinchem
e-mail: secretariaat@natuurtoezicht.nl Tel: 0183 - 822 909

Uitnodiging

Ook dit jaar wordt de Algemene vergadering van de vereniging gehouden tijdens de Nederlandse jachtmanifestatie.

Het Bestuur nodigt de leden van harte uit om op zaterdag 21 juni 2014 aanwezig te zijn op de Bosweide van Park Berg & Bos te Apeldoorn.

Website

Kijkt u weleens op de website? Zo kunt u onder andere kijken naar de berichtenservice. Wanneer wij een bericht op de website posten, dan krijgt u hiervan een melding via email. Leden van wie wij een e-mailadres hebben, zijn automatisch ingeschreven. Nog niet geabonneerd? Dan kunt u zich via de website aanmelden.

Ook is er een roterende banner met natuurfoto's. Daar kan ook uw foto in verschijnen! Minimumbreedte van deze foto is 960px. Hou er rekening mee dat er een bruikbare zone van 960px breed en 276px hoog uitgesneden wordt. Uw natuurfoto's kunnen ook op de site gezet worden als wallpapers. Minimumafmetingen hiervoor zijn 1600px breed en 1200px hoog. Heeft u een mooie natuurfoto, dan stuurt u deze met uw naam en de naam van het gebied waar de foto genomen werd, naar webmaster@natuurtoezicht.nl en wij plaatsen die op de site.

■ Frank Wagemans en Jaap van der Hiele, Webmasters natuurtoezicht.nl

Nachtjacht

In de december editie van 'de Jachtopzichter' kon u lezen dat de jacht op o.a. vossen in het donker verboden is. Dit als direct gevolg van een uitspraak van de Raad van State waarin zij ontheffingen van de provincies Friesland en Noord-Holland voor het gebruik van lichtbakken bij de bestrijding van vossen vernietigd heeft. Kort gezegd heeft de Raad besloten dat deze middelen niet alleen voor de jacht verboden zijn, maar ook voor beheer en schadebestrijding.

Door deze uitspraak dreigen provincies niet langer effectief invulling te kunnen geven aan hun taak voor beheer en schadebestrijding. Hierdoor kunnen risico's ontstaan voor publieke belangen zoals verkeersveiligheid en dierziektebestrijding, maar ook voor particuliere belangen van bijvoorbeeld de landbouwsector. Staatssecretaris van Economische Zaken mevrouw Dijkma vindt dat ongewenst.

In een brief aan de Tweede Kamer meldt de Staatssecretaris dat zij deze problematiek bij de Benelux-partners heeft aangekaart. Deze partners lijken het met Nederland eens te zijn, de afspraken in de Benelux-overeenkomst waren niet bedoeld om regels te stellen over de uitvoering van beheer en schadebestrijding.⁽¹⁾ Dit heeft tot gevolg dat de Benelux-overeenkomst 'gerepareerd' moet worden, maar wijzigen kost tijd.

Onze Staatssecretaris is van mening dat die tijd er niet is, de provincies moeten direct hun taken efficiënt en effectief kunnen uitvoeren. Daarom heeft de Staatssecretaris besloten dat de provincies de huidige praktijk (van voor de uitspraak van de Raad van State) voorlopig voort kunnen zetten, wel binnen de kaders van de Flora- en Faunawet, maar waar nodig in afwijking van de bepalingen van de Benelux-overeenkomst.

Vooruitlopend op de gewijzigde regels heeft mevrouw Dijkma de Secretaris-generaal van de Benelux Unie schriftelijk medegedeeld dat Nederland een beroep zal doen op het recht van lidstaten om van de overeenkomst af te wijken indien dat nodig is voor natuurbeheer of ter voorkoming of bestrijding van schade. Op 5 maart jl. heeft Minister Timmermans in zijn hoedanigheid als voorzitter van het Comité van Ministers van de Benelux Unie aan de Benelux landen een toestemming verleend om middelen in te zetten voor schadebestrijding die bij de reguliere jacht verboden zijn. De tijdelijke toestemming van de Staatssecretaris is nu definitief. Dit betekent dat de provincie het gebruik van kunstlicht in bepaalde gevallen weer kan toestaan.

(1) Beschikking van het Comité van Ministers, d.d. 24 april 2012

2013 slecht jaar voor Kerkuilen

Coördinator Harry van Diepen van de Veluwse Kerkuilenwerkgroepen vermoedde vorig jaar augustus al dat het niet goed zou gaan met de Kerkuilen op de Veluwe. Hij heeft gelijk gekregen, 2013 is een heel slecht jaar geworden, zo blijkt uit het jaarverslag. Helaas moet gesteld worden dat het geen lokaal probleem is. In heel Nederland, maar bijvoorbeeld ook in België, zijn de broedresultaten gekelderd.

De broedresultaten over 2013 liggen maar liefst 67% lager dan het jaar daarvoor! In 2012 konden op de Veluwe nog 169 broedgevallen bij het landelijk coördinatiepunt doorgegeven worden, vorig jaar waren dat er maar 54. De broedparen brachten 125 jongen groot, 45 eieren kwamen niet uit.

De oorzaak van deze dramatische terugval zoekt Van Diepen in voedselgebrek, mede door de lang aanhoudende winter van 2013. Gezien de extreem zachte winter van 2014 mag verwacht worden dat er tijdig en voldoende voedsel (o.a. muizen) beschikbaar is voor de Kerkuilen. Laten we hopen dat deze mooie vogels zich dit jaar kunnen herstellen.

Nieuw boek over reeën

Op vrijdag 14 maart is het nieuwste boek over reeën gepresenteerd. Dat gebeurde in Arnhem bij IPC Groene Ruimte. Het boek 'Het ree' is geschreven door reeëndeskundige Bas Worm, in samenwerking met een begeleidingsgroep van diverse deskundigen.

In het boek wordt uitgebreid ingegaan op de leefwijze en de uiterlijke kenmerken van het ree. Op begrijpelijke wijze wordt het leven van het ree verwoord en vooral ook in beeld gebracht in verschillende landschappen en jaargetijden. Allereerst wordt verteld waar en hoe reeën leven. Hun leefwijze met onder andere het territorium- en bronstgedrag wordt gedetailleerd beschreven. Om reeën te kunnen observeren heb je deze informatie nodig: je weet dan waar en wanneer je de dieren kunt verwachten. Ook wordt getoond welke sporen reeën achterlaten in het leefgebied.

Daarnaast wordt uitgebreid ingegaan op het aanspreken van reeën: het vaststellen van geslacht, leeftijd en conditie. Hierbij is het belangrijk om te weten op welke lichaams- en gedragskenmerken je moet letten. De exacte leeftijd van een ree is niet vast te stellen, er kan alleen bepaald worden in welke levensfase een dier zich bevindt. In het boek wordt duidelijk aangegeven hoe je dat kunt doen. Ook wordt ruim aandacht besteed aan het gewei en de verschillende geweivormen, waaraan individuele bokken te herkennen zijn.

Het boek is rijk geïllustreerd met vele unieke foto's (ruim 300) van een tiental fotografen. Daarnaast heeft de bekende wildschilder Hans Bulder speciaal voor dit boek 40 levensechte schilderijen van reeën gemaakt. Tijdens de presentatie waren deze schilderijen te bezichtigen in een speciale expositie.

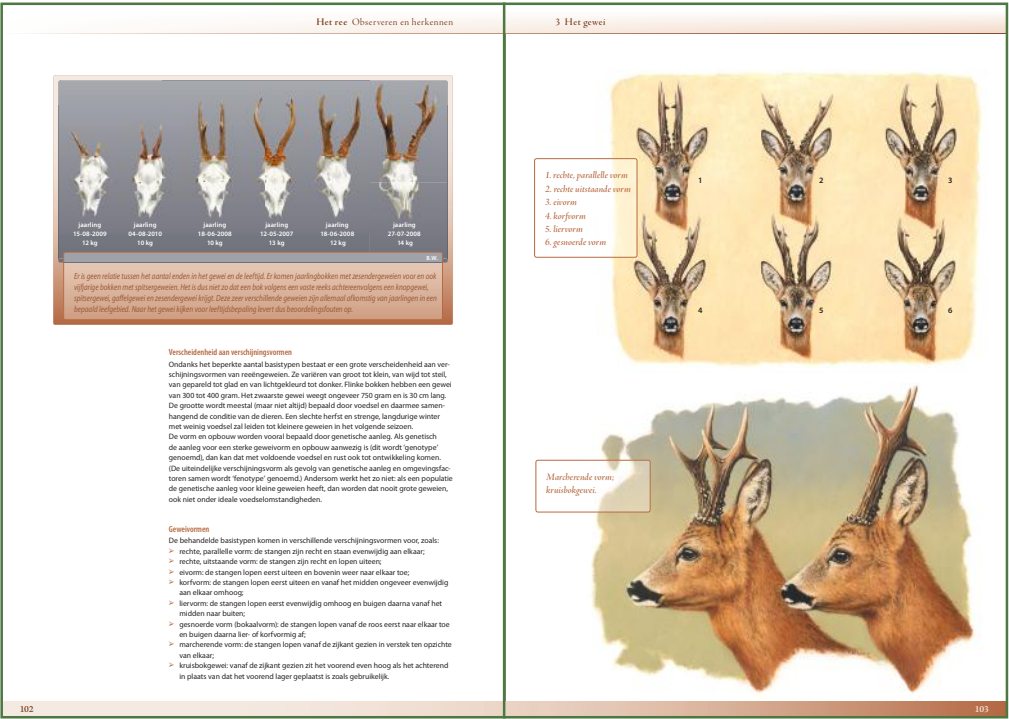
'Het ree' is het tweede deel uit de serie Observeren en herkennen, waarvan ook het al eerder verschenen boek 'Het edelhert' deel uitmaakt. Later dit jaar zullen ook de delen 'Het wilde zwijn' en 'Het damhert' verschijnen.

Een digitaal inblik-exemplaar is in te zien via www.ipcgroen.nl/boek/2399/het-ree. Het is een bron van kennis op het gebied van het ree en is een absolute aanrader voor grofwildbeheerders, terreinbeheerders, fotografen en andere natuurliefhebbers.

Het ree

Auteur: Bas Worm
Full colour, gebonden,
184 pagina's
ISBN:
978-90-74481-56-4
Prijs: € 45,-
Te bestellen via
www.ipcgroen.nl

Wildwaarschuwingssystemen

Al jaren is er een stijgende trend waar te nemen in het aantal wildaanrijdingen, vooral in het voorjaar. Het verwijderen van rasters, een 'interessanter' voedselaanbod in bermen, bronstperikelen, verstoring in dagverblijven van wild, of simpelweg toenemende aantallen dieren, er zijn redenen genoeg te bedenken waarom het steeds vaker fout gaat.

De cijfers liegen er niet om, de schade voortvloeiend uit aanrijdingen met wild is aanzienlijk. De gemiddelde schade van een wildaanrijding wordt geraamd op zo'n € 2.000,00. Het persoonlijk leed van betrokkenen, zowel mens als dier, nog daargelaten. Meestal overleefd het dier de aanrijding niet, soms ook een weggebruiker niet...

De afgelopen decennia zijn er verschillende methoden bedacht en in de praktijk getest om wild dat zich in de nabijheid van wegen ophoudt te 'waarschuwen' voor naderend onheil. De bekendste oplossing hiervoor zijn de wildspiegels welke aan paaltjes of de witte reflectorpaaltjes langs de wegen worden bevestigd. De wildspiegels zijn simpelweg metalen reflectoren met 'deukjes' die de lichtbundel van een auto onder een hoek van de weg af laat stralen. De gedachte hierachter is dat het wild hiervan schrikt en de weg mijdt. Ondanks positieve resultaten is het aantal wildaanrijdingen toch gestaag gestegen.

Recenter zijn de zogenaamde molentjes geïntroduceerd. Dit zijn kunststof kruisjes met een reflecterende sticker aan de uiteinden van elke wijk. Doordat de molentjes aan een asje hangen, kunnen ze draaien. De rijwind van het voorbij rijdende voertuig zorgt hiervoor. De combinatie van lichtbundels en draaiende reflectoren zorgen als het ware voor lichtflitsen rondom het molentje en dus het voertuig, en moeten het wild daarmee van het voertuig weg drijven.

Een oplossing welke een geheel andere insteek heeft, is die van oplichtende waarschuwingssystemen. Hier wordt niet het wild gewaarschuwd, maar de weggebruiker. In het land zijn verschillende systemen getest welke er bijvoorbeeld op neerkomen dat het wild de elektronische signaleringsborden 'aanzet' wanneer zij door een laserstraal lopen. Op zich werkt dit systeem prima, maar het heeft zeker ook nadelen. Zo kan een kleiner dier als een konijn of een vogel ook door de laserstraal lopen dan wel vliegen en het systeem in werking stellen. Uit de evaluatie van een proef met een systeem tussen Apeldoorn en Hoenderloo bleek ook 'sabotage' een probleem. De lasers stonden in de nabijheid van de weg en de intensief gebruikte fietspaden en met name de fietsers hadden er lol in om de waarschuwingssystemen te activeren. Maar het grootste nadeel van dit systeem is dat de weggebruiker de waarschuwingen wel serieus moet nemen en de snelheid terstond vermindert. Het helpt dan niet wanneer die borden keer op keer staan te knippen en er geen wild te bekennen is. Dat is hetzelfde als een snelheidsbeperking bij wegwerkzaamheden, terwijl er geen werkzaamheden zijn. Men is dan al heel snel geneigd de waarschuwing of het gebod te negeren.

'In Nederland vinden jaarlijks ruim 6.000 aanrijdingen plaats met edelherten, damherten, reeën en wilde zwijnen. Aanrijdingen met wild vormen een grotere uitdaging voor de verkeersveiligheid dan alcohol en snelheidsovertredingen tezamen.'

Omdat het probleem van de fors stijgende kosten van wildaanrijdingen inmiddels ook verzekeraars wakker heeft geschud, wordt er meer en meer aandacht besteed aan oplossingen.

Ook door bedrijven uiteraard. Mede door de enorme ontwikkeling van vooral digitale systemen worden steeds slimmere en betere oplossingen bedacht. Eén van de nieuwste producten heet 'Virtueel Hekwerk - Wildstop'. Dit is een intelligent wildwaarschuwingssysteem dat volgens de Oostenrijkse fabrikant aanrijdingen met wild met 90% vermindert! Dat is aanzienlijk en dus de moeite waard om te testen.

Dat testen gebeurt momenteel op 3 plaatsen Gelderland. Afgelopen februari zijn in de plaatsen Hattem en Wapenveld langs de Apeldoornseweg en de Groteweg paaltjes met de 'Wildstop' geplaatst. Deze Wildstop sensoren worden om en om links en rechts van de weg om de 50 meter geplaatst. De sensoren kunnen al op 300 meter afstand worden geactiveerd door de verlichting van de weggebruikers. Door het activeren gaan ze licht en geluid produceren waardoor het wild wegblijft of wegspringt.

Door de draadloze koppeling tussen de sensoren wordt de ontruimingstijd voor het wild aanmerkelijk vergroot en dat is een groot voordeel. Berekeningen hebben uitgewezen dat wild een met 50 km/uur naderende auto nog kunnen ontwijken, maar daarboven normaal gesproken niet meer.

De Wildstop sensoren hebben een ingebouwd diefstal alarm en werken volledig autonoom dankzij een geavanceerd zonne-energie systeem. Via een internetapplicatie is het mogelijk om de trajecten waar het Virtuele Hekwerk is geplaatst te monitoren en op afstand instellingen te wijzigen. Indien er onverhoopt een Wildstop sensor defect raakt, door bijvoorbeeld een aanrijding, vandalisme of maaierwerkzaamheden, dan wordt er automatisch een sms of email verstuurd aan de beheerder zodat de sensor snel kan worden vervangen. De fabrikant belooft dat het Virtueel Hekwerk een kosteneffectieve, onderhoudsarme en vooral effectieve veiligheidsmaatregel voor wegen in wildgebieden zal zijn. De proef in Gelderland zal 5 jaren duren, op de resultaten zullen we dus nog even moeten wachten.

Meer informatie over dit systeem vindt u op de site www.trafficsafetysystems.eu onder producten.

Jan Schuurman

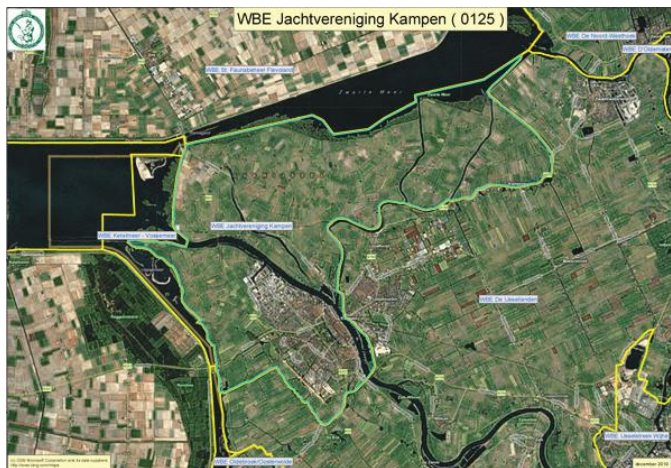

Zaterdag 18 januari 2014, 08.00 uur, het kerkje van Kampereiland. De horizon kleurt vuurrood door de opkomende zon. Een schitterend gezicht samen met de duizenden ganzen die opvliegen uit het Ketelmeer en het Vossenmeer om te gaan foerageren. Hier ontmoet ik Jan Schuurman (58). Ik laad mijn rugzak met spullen in zijn auto en samen gaan we op pad. Jan is deeltijd

BOA van de WBE Jachtvereniging Kampen.

Deze WBE omvat een heel groot gedeelte van de IJsseldelta in een zeer waterrijk gebied. Het totale gebied is 4.250 ha groot en bestaat, buiten de bebouwde kom van Kampen, geheel uit boerenbedrijven en landerijen. Nagenoeg alle grond van de WBE wordt gepacht van één grondeigenaar: De Stadserven Kampereiland. Een groot deel van dit gebied valt onder Natura 2000 en beheerders en bewoners zijn gebonden aan strenge regels.

Alleen bewoners van de gemeente Kampen kunnen in aanmerking komen voor een jachtvergunning. Er worden voor de gehele WBE maximaal 36 jachtvergunningen uitgegeven.

WERKGEBIED WBE JACHTVERENIGING KAMPEN
(KAART KNJV)

Jan, sinds wanneer ben je BOA?

Ik ben vanaf 2002 BOA en in dienst van de WBE. Buiten mijn werkzaamheden voor De Jachtvereniging Kampen verricht ik soms ook BOA-diensten voor de gemeente Kampen. Ik ben eigenlijk rattenvanger van beroep en doe voor het Waterschap Groot Salland de muskusrattenbestrijding.

Mijn vader was vroeger jager en van kinds af aan ging ik al met hem mee op jacht. We jaagden voornamelijk op eenden en hadden een eigen jachthut in het Ketelmeer.

Ik ben dan ook een echt natuurmens en hou van deze omgeving. Bosgebieden zijn hier niet te vinden. Je kunt hier kilometers ver van je af kijken. Het zicht wordt alleen begrensd door de dijken die het gebied voor hoog water moeten beschermen en toch verveelt het nooit. In deze tijd van het jaar overwinteren hier duizenden ganzen en foerageren ze in de weilanden. Een deel van dit gebied is aangewezen als foerageergebied. Maar ganzen, eenden en ook knobbelzwanen laten zich niet vertellen waar ze zich wel en niet mogen ophouden. De boeren buiten de foerageergebieden hebben er erg veel last van en Jan heeft daarom een ontheffing om het hele jaar ganzen, eenden, zwanen en ook vossen te bestrijden als er overlast en schade is. Alleen al vorig jaar zijn er 27 vossen geschoten. Mijn werkzaamheden in dit gebied koppel ik als het nodig is, terug met de WBE en/of met de politie. Elke week maak ik een verslag van wat ik heb gedaan en vul mijn gegevens in in het BOA-Registratiesysteem.

Het gebied is erg groot hoe hou je het onder controle?

Ik ben voor een groot deel afhankelijk van de boeren en bewoners in dit gebied. Zij kennen mij en ik hen. Zij fungeren vaak als mijn extra ogen en oren en waarschuwen mij als er sprake is van overlast door dieren, als er gestroopt wordt, als een vreemde auto zich verdacht ophoudt. Regelmatig word ik gewaarschuwd als bewoners 's nachts schoten horen en als het geen gemelde 'lichtbakkenjacht' betreft ga ik er op af. Ik weet me gesteund door de politie Kampen die als het nodig is direct klaar staat om hulp of back-up te verlenen. Ik ben op het politiebureau kind aan huis. Vaak krijg ik van hen ook informatie over verdachte auto's, personen of meldingen van valwild. Soms ook gaan we samen op pad.

Het water in dit gebied is door de gemeente in beheer gegeven aan de hengelsportvereniging "Ons Vermaak" Kampen. Om een vergunning te krijgen moet men hier lid van zijn. Veel vissers komen uit Duitsland hier naartoe om te vissen en hebben bijna altijd wel een vergunning om zowel overdag als 's nachts te vissen. Toch ga ik regelmatig bij nacht en ontij op pad om te controleren of ze wel in het bezit zijn van de vereiste vergunningen en of zij zich hier aan houden.

Jan, ik zie dat je een pistool en handboeien draagt, dat zie je niet vaak meer bij een jachtopzichter, mag jij die dragen?

Ja, ik ben gemachtigd om dit te dragen en ik heb ook pepperspray voor het geval dat. Om dit te mogen dragen moet ik elke maand naar de politie in Zwolle voor een IBT cursus. Dat houdt in: man tot man gevecht, schieten, wetkennis, enzovoort. Gelukkig heb ik deze middelen zelden nodig. Alleen het dragen hiervan fungeert al als afschrikking. Vaak is praten met de mensen en duidelijk maken waarom zij zich aan de regels moeten houden al voldoende en hebben ze begrip voor wat ik doe. Dit werk is mijn lust en mijn leven. Wat wil je nog meer als je van je hobby je werk kunt maken?!

■ Tekst en foto's: Herman Koek

Milieufeiten in het Feitenboekje Politie 2014

Het zag er even naar uit dat met de komst van de Bestuurlijke Strafbeschikking (BSB) alle milieufeiten uit het feitenboekje zouden verdwijnen en de politie alleen nog door middel van een proces-verbaal kon optreden tegen relatief eenvoudige milieudelicten. Dit is uiteraard niet de bedoeling en gelukkig is dit op tijd gecorrigeerd.

Onderstaand treft u de volledige lijst met milieufeiten aan. Een deel van de oorspronkelijke feiten is overgebracht naar de Bestuurlijke Strafbeschikking (BSB-M). Hiermee krijgt het bestuur een extra handhavingsinstrument om eenvoudige milieufeiten snel en effectief af te doen.

De politie en de meeste (groene) BOA's zijn niet bevoegd om een Bestuurlijke Strafbeschikking uit te schrijven. Zij kunnen nu op de gebruikelijke wijze voor ongeveer 170 milieufeiten een zogenaamde politietransactie blijven uitschrijven.

Omdat deze beslissing in december 2013 genomen is, was het niet mogelijk om die feiten nog op te nemen in het nieuwe feitenboekje. Dit zal bij de volgende druk van het feitenboekje gecorrigeerd worden. In de loop van 2014 zal tevens bezien worden of deze lijst voldoet.

Politietransactie milieudelicten 2014
Nummers M 002 – M 116: Wet Milieubeheer (Wm), Plaatselijke verordening (Pl.V) en Model Afvalstoffenverordening (MAV)
Nummers M 161 – M176: Vuurwerkbesluit (Vb)
Nummers M 250 – M 262: Waterwet (Wtw)
Nummers M 270 – M 274f: Waterwet (Wtw), Lozingenbesluit WVO bodemsanering en proefbronnering (LWVOBP), Lozingenbesluit WVO huishoudelijk afvalwater (LWVOHA), Lozingenbesluit WVO vaste objecten (LBVO) en Lozingenbesluit open teelt en veehouderij (LBOTV)
Nummers M 280 – M 288: Verordening (EG) betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap (EVOA)
Nummers M 295 – M 296: Besluit gebruik dierlijke meststoffen 1998 (BGDM)
Nummers M 411 – M 414: Milieugevaarlijke stoffen, Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen en preparaten (BVAMS), Veiligheidsinformatiebladenbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (VBWMS) en Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (CBWMS)
Nummers M 420: Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen en preparaten (BVAMS)
Nummers M 425 – 429: Veiligheidsinformatiebladenbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (VBWMS)
Nummers M 430: Cadmiumbesluit Milieubeheer (CBM)
Nummers M 440 – M448: Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten 1995 (BSOA) en Regeling lekdichtheidsvoorschriften koelinstallaties 1997 (RLK)
Nummers M 450 – 463: Flora- en Faunawet (FFW), Regeling zoeken en rapen van kievitseieren Flora- en Faunawet (RZKRE) en Boswet (BW)

▪ Bron: Jan Liezen, milieuadviseur Landelijk Milieu Expertise Centrum (LMEC)

GOED OM TE WETEN, OOK VOOR U ALS BOA!

Niemand thuis

Het geval

Op verzoek van de meldkamer gaan twee agenten naar een opgegeven adres. Er zou een garagedeur openstaan en de rolluiken zouden al enkele dagen gesloten zijn. Ter plaatse aangekomen, verklaren omwonenden dat de bewoners de laatste dagen niet meer zijn gezien. Op grond van de Politiewet gaan de agenten via de openstaande deur de garage binnen. Als ze verder zoeken naar de bewoners, treffen de agenten in de kelder van de woning een in werking zijnde hennepplantage aan. Een ter plaatse geroepen medewerker van Essent stelt vast dat er stroom wordt gestolen. Er worden geen personen aangetroffen, de eigenaar van de woning bekend.

Het verweer

De raadsman stelt zich op het standpunt dat het binnentreden van de woning van verdachte op basis van de Politiewet, zonder diens toestemming en zonder Awbi-machtiging, onrechtmatig was. Hij is van mening dat daardoor het bewijs onrechtmatig is verkregen. Verder stelt hij dat de verdachte niet is gewezen op zijn recht om een raadsman te consulteren, waardoor zijn belangen ernstig zijn geschonden en ook de verklaring moet worden uitgesloten van het bewijs. Hij pleit voor vrijspraak.

De uitspraak

De rechtbank is van oordeel dat de feiten en omstandigheden, zoals door de agenten gerelateerd, geen grondslag vormen voor het binnentreden in de woning op basis van de Politiewet zonder machtiging of toestemming. Er was namelijk geen sprake van ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van personen of goederen, waardoor de agenten terstond moesten optreden. Alleen in uitzonderlijke gevallen mag de politie zonder machtiging binnentreden en in dit geval was er geen reden om de machtiging niet af te wachten. Er bleek niet dat de bewoners in levensgevaar verkeerden.

De rechtbank concludeert dat de agenten hun bevoegdheden hebben overschreden. Het huisrecht is hierdoor dermate geschonden, dat het daarmee verkregen bewijs moet worden uitgesloten. De rechtbank spreekt verdachte daarom vrij.

LJN: BO7160, Rechtbank Maastricht

PKN > Juras > Betreden hulpverlening, artikel 8 lid 2 Politiewet

PKN > Juras > Betreden woning zonder toestemming

▪ Tekst: Joop Assink & Herbert Hoekerswever

Samenwerken loont!

Stroperij bestrijden is niet altijd makkelijk. Er gaat verschrikkelijk veel tijd in zitten en dat gaat soms ook ten koste van je jachtveld. Je moet er dag en nacht zijn, terwijl je ook overdag je werkzaamheden hebt met je veld zoals voeren, jagers begeleiden, enzovoort. Verder is het zeer belangrijk dat je de contacten met de bewoners van het landgoed goed onderhoudt, met de boeren praat over hun vee en gras, of dat de maïs slecht of goed staat, allemaal belangrijke dingen. Die mensen zijn veel buiten en merken vaak snel op als er iets loos is en hebben zo soms zeer belangrijke tips.

Het was mij bekend dat er regelmatig een auto tussen 19.00 en 24.00 uur door mijn veld reed. Een grote bak waar 4 mensen in zaten en van waaruit aan de zijkant regelmatig de lamp te zien was. Hij reed vaak aan de buitenkant van mijn veld op een openbare zandweg welke wel tot mijn veld behoorde. Aan weerskanten van de weg lagen weilanden en af en toe een stukje bos. Ideaal terrein voor de lange hond (Hazewindhond).

Ik had die gasten twee keer op afstand gezien en ingeschat dat ik dat niet alleen aan kon. Ik had een sterk vermoeden wie er inzaten en dat waren zeker geen lieverdjes! Eén of twee ervan had ik al wel eens eerder gepakt, vermoedde ik, maar dan apart van elkaar.

Vaak kwamen die gasten op vrijdagavond. Ik vroeg assistentie aan bij de vliegende brigade in Zundert, en die wisten wel dat als ik belde, dan was er wel iets te halen! De jongens waren om 17.00 uur bij mij om de zaak door te nemen. Na de koffie en een broodje gingen wij het veld in. Ik wist welke route ze regelmatig reden, dus de mannen weggebracht en hen in een dicht vak bos gepost, een camouflagenet over de auto en klaar. Voor de zekerheid nog even gekeken vanaf de weg, ze waren onzichtbaar, super!

Ikzelf ging 200 meter verderop staan in een zijpad en met de porto's hielden we contact met elkaar. We hadden een goed plan gemaakt, wat enorm belangrijk is: je moet weten wie wat doet en op elkaar kunnen rekenen. Dat laatste was bij ons geen probleem, het was niet de eerste keer dat wij samen werkten.

Het wachten duurt altijd lang. Af en toe kletsten we een beetje flauwekul door die porto, we hadden toch een eigen kanaal. Dat gaf niks en dat houdt je ook scherp! Ik had mijn thermoskan met koffie al op en was aan mijn tweede stukje worst bezig. Het was 22.30 uur toen de adrenaline op begon te lopen: er kwam een auto het veld in! Via de porto lichtte ik de collega's in: 'Er komt een auto, maar ik heb nog geen licht gezien aan de zijkant'. Als antwoord kreeg ik: 'Wij wel, maar ze staan nu stil. Hou je klaar!'

Het duurde zeker tien minuten voor ik ze weer verder hoorde gaan. Heel langzaam kwam er beweging in de auto en ook de lichtbak werd naar buiten gericht.

Dan kookt het in je, super, heterdaad! Vervolgens zit je wel 'billen te knijpen' dat ze de collega's er niet uit lichten. Het kan haast niet, maar je weet het nooit!

Vervolgens kwamen ze door. Ik hield de zaak strak in de gaten. Geduld is heel belangrijk anders ga je fouten maken en die gasten zijn beroeps, dat weet je. Ze naderden de auto van de collega's en gelukkig, ze zagen hem niet en reden er voorbij! Tergend langzaam reden ze mijn kant op. Ik dacht: 'Rustig laten komen, Cees!' De lichtbak was er continu uit dus ze hadden niets door, dat zat wel goed. Ze zaten nu op zo'n honderd meter van me af. Ik startte mijn auto, mijn voet bibberde op het gaspedaal van de spanning. Nog vijftig meter laten komen en toen ging het vol gas de weg op! Het stopbord aan, zweet in de handen en dan gaat alles zo snel... Die gasten op de rem en achteruit, ik zat er al bovenop, maar ze reden nog. Nog een keer er tegenaan, maar nu iets harder! Dat werkte, het was gedaan met de radiator van hun oude Audi 100, die zat tegen het motorblok geplet. De collega's zaten er inmiddels ook achter en we stonden vrijwel tegelijk bij de deuren van de auto. We konden iedereen binnen houden, inclusief de hond. Dat is wel belangrijk want als er één vandoor gaat, heb je een probleem.

Er zaten drie verdachten in die allemaal werden aangehouden in verband met overtreding van de Jachtwet. Met het hele spul vertrokken we richting het bureau en we feliciteerden elkaar met weer een mooie zaak erbij.

In beslag genomen werd 1 personenauto merk Audi 100, 1 gekruiste Greyhound, 1 lichtbak (schijnwerper), 5 dode hazen en 1 dood wild konijn. Zo zie je, geduld is belangrijk. Je veld goed kennen, zorgen dat je goed opgesteld staat en doe zeker geen gekke dingen alleen! Zorg voor je collega's en laat ze niet alleen staan, dan laten ze jou ook niet alleen staan. Samen uit, samen thuis!

■ Cees van Geel

Grens voor kievitseieren rapen ligt dit jaar bij 5.693 eieren

In Friesland mogen dit voorjaar maximaal 5.693 kievitseieren worden geraapt. Dat heeft de provincie Friesland bepaald. Het aantal ligt lager dan vorig jaar. Toen werd de grens bij 6.307 kievitseieren gelegd. Het koude voorjaar zorgde er toen voor dat er weinig legsels werden gevonden.

Het plafond in het aantal kievitseieren dat geraapt mag worden, wordt door het Provinciebestuur gebaseerd op cijfers van Sovon Vogelonderzoek Nederland. Deze organisatie adviseert een grens aan te houden van 1% van het sterftecijfer onder kieviten.

Vanaf 1 maart mogen eierzoekers op pad. Ze moeten beschikken over een pasje ('eierzoekkaart') en moeten de geraapte eieren melden via een sms-controlesysteem bij de vogelwachtersbond BFVW in Friesland. Pas na toestemming per sms van deze bond mag de zoeker een kievitsei meenemen. Iedere zoeker mag maximaal 15 eieren in totaal rapen. Zodra het quotum is bereikt worden alle eierzoekers per sms geïnformeerd en is het zoekseizoen ten einde.

Het is niet alleen nemen, maar ook geven. Elke eierzoeker heeft de verplichting nazorg te verlenen. Zo moeten zij nestbeschermingsmaatregelen nemen zodat voorkomen wordt dat nesten bijvoorbeeld tijdens maaiwerkzaamheden per ongeluk vernield worden.

■ Bron: o.a. Provincie Friesland

Toezichtproject buitengebied Brabant verlengd

Het Brabantse toezichtproject 'Samen Sterk in het Buitengebied' (SSIB) zal de komende jaren doorgaan met een focus op de aanpak van stropen, wildcrossen en (drugs)afvaldumpingen. Gedeputeerde Van den Hout van de Provincie Noord-Brabant wil 'Pluk ze' gelden inzetten om de opruimkosten van gedumpt drugsafval te betalen. Dat zei hij bij de opening van 1 van de 3 werkconferenties voor Brabantse toezichthouders.

'Samen Sterk in het Buitengebied' is een project waarin de provincie Noord-Brabant, Brabantse gemeenten, waterschappen, Openbaar Ministerie, politie en terreinbeheerders met elkaar samenwerken. Het project richt zich op het in stand houden van een veilig en schoon buitengebied. De focus ligt daarbij op de aanpak van stropen, wildcrossen en (drugs)afvaldumpingen. Een team van toezichthouders is daartoe 24 uur per dag en 7 dagen per week op pad in het buitengebied.

De projectperiode liep eind vorig jaar af en het doorgaan van het project was onzeker. Inmiddels is duidelijk dat 38 van de 67 gemeenten het project financieel willen ondersteunen. Op basis van dit aantal stelt de provincie de komende twee jaar € 500.000 per jaar beschikbaar. Tijdens de werkconferenties wordt ook gesproken over alternatieven om de opruimkosten van gedumpt drugsafval te dekken, bijvoorbeeld via een waarborgfonds. De wet bepaalt nu dat de grondeigenaar voor de opruimkosten moet opdraaien. Die kosten kunnen flink oplopen, tot wel € 70.000.

Samen met burgemeester Hamming van Heusden gaat Van den Hout zich er bij minister Opstelten hard voor maken om 'Pluk ze'-geld in te zetten om de opruimkosten te betalen. De Pluk Ze-wetgeving maakt het mogelijk dat de rechter illegaal verworven opbrengsten van criminelen terugvordert. Tot nu toe vloeien deze gelden terug in de staatskas.

Aan de drie werkconferenties nemen ongeveer 360 Brabantse toezichthouders deel. Zij krijgen informatie, wisselen kennis uit en maken afspraken met elkaar over de aanpak van de drugsafval dumpingen. Het versterken van de rol van toezichthouders is één van de actiepunten uit het plan van aanpak drugsafval dumpingen dat de provincie eind vorig jaar presenteerde.

■ Bron: Provincie Noord-Brabant

PREPAREERWINKEL.NL

De winkel voor het maken van preparaten en jachttrofeeën

**UITGEBREID ASSORTIMENT
PLANKEN EN ANDERE MATERIALEN
VOOR UW JACHTTROFEEËN**

*** LOOISERVICE ***

**WIJ BIEDEN EEN LOOISERVICE AAN
VOOR AL UW HUIDEN
TEGEN SCHERPE TARIEVEN!**

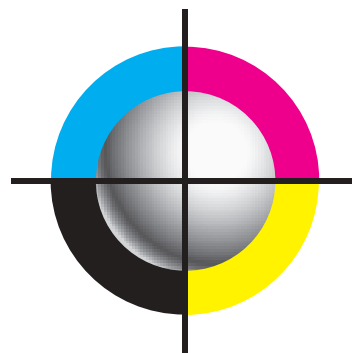
ZIE WWW.BOSENFAUNA.NL/HUIDEN-LOOIEN

digidruk

VANDENHUL

www.digidruk.com

Op zoek naar kwalitatief hoogstaand drukwerk?
Bestel je drukwerk **online**

www.digidruk.com

Telefoon 088 - 646 00 46 - E-mail info@digidruk.com - Twitter [@digidruk](https://twitter.com/digidruk)